មេរៀនទី ១២២: ព្រះយេស៊ូវប្រាប់អំពីសាសន៍សាម៉ារីចិត្តល្អ

លូកា ១០:២៥-៣៧

គោលបំណង៖ ព្រះឲ្យតម្លៃចំពោះសេចក្ដីមេត្តាករុណា។

ខគម្ពីរចងចាំ៖ ម៉ាថាយ២២:៣៩“*ហើយបញ្ញត្តទី២ក៏បែបដូចគ្នាគឺថា«ត្រូវឲ្យស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងដូចខ្លួនឯង»*”

ការថ្វាយបង្គំសំរាប់គ្រូ៖ (សូមអាន ហើយអធិស្ឋានមុនពេលចាប់ផ្ដើមបង្រៀន)

ពួកយើងទាំងអស់គ្នាគឺមានបាប ហើយប្រសិនបើគ្មានព្រះយេស៊ូវជួយលាងសម្អាតអំពើបាបរបស់យើងនោះទេ យើងទាំងអស់គ្នានិងពេញដោយអំពើបាប និងគ្មានសង្ឃឹមទល់តែសោះ។ ប៉ុន្តែប្រសើរជាងសាសន៍សាម៉ារីចិត្តល្អ ព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញយើងនូវសេចក្ដីសប្បុរស ដែលបានផ្លាស់ប្ដូរជីវិតរបស់យើងជារៀងរហូត។ សូមគិតអំពីរបៀបដែលព្រះបានបង្ហាញសេចក្ដីមេត្តាករុណានៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក។ តើបទពិសោធន៍ទាំងនោះបានប៉ះពាល់ដល់អ្នកយ៉ាងដូចម្ដេច? ព្រះចង់សង្គ្រោះយើងតាមរយៈការបូជានៃព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ ប៉ុន្តែទ្រង់ក៏ចង់ឱ្យយើងបង្ហាញការសប្បុរសដល់អ្នកដទៃដោយសារយើងបានសង្គ្រោះ។ សូមពិចារណាពីវិធីមួយចំនួនដែលអ្នកអាចក្លាយជាអ្នកជិតខាងដ៏ល្អម្នាក់ ដោយការប្រាស្រ័យទាក់ទងនឹងសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ព្រះតាមរយៈសកម្មភាពរបស់អ្នក។

ចំរៀង៖ ១.កូនតូចៗអើយ ២.ក្ដីសប្បុរសទ្រង់ ៣. ខ្ញុំឱ្យបញ្ញត្តិមួយថ្មី

១. អធិស្ឋាន *(សូមនាំកុមារអធិស្ឋានបើក)*

២. ចំរៀង *(រើសចំរៀងខាងលើ១បទហើយច្រៀងជាមួយសិស្ស)*

៣. ល្បែងកំសាន្ត «ប្រណាំងគ្នាពាក់អាវ»

សម្ភារៈដែលត្រូវការ៖ អាវពីរដែលមានឡេវច្រើន

១. ចែកកុមារជាពីរក្រុម ហើយជ្រើសរើសកុមារ២នាក់មកពីក្រុមនីមួយៗ

២. នៅពេលដែលគ្រូនិយាយថា ១ ២ ៣ កុមារម្នាក់ត្រូវពាក់អាវ ហើយម្នាក់ទៀតត្រូវព្យាយាមជួយបិតឡេវអាវនោះ ឲ្យបានលឿនតាមដែលអាចធ្វើបាន ពួកគេមានពេល១នាទីក្នុងការលេង។ ក្រុមណាដែលអាចបិតឡេវអាវបានត្រឹមត្រូវនឹងលឿនជាងគេ នោះក្រុមគេនឹងឈ្នះល្បែងនេះ។

៣. បន្តលេងល្បែងនេះ ដោយឲ្យកុមារផ្សេងជាអ្នកលេងម្ដង។

៤. បន្ទាប់ពីលេងល្បែងនេះចប់សូមពន្យល់កុមារថា ព្រះតែងតែចង់ឲ្យយើងចេះជួយអ្នកដទៃ និងបង្ហាញសេចក្ដីសប្បុរស ពីព្រោះព្រះតែងតែបង្ហាញសេចក្ដីសប្បុរសសម្រាប់យើងរាល់គ្នា។

៤. ការណែនាំមេរៀន

តើអ្នកជិតខាងរបស់អ្នកគឺជានរណា? គឺជាអ្នកដែលរស់នៅជិតជិតជាមួយអ្នកឬ? ឬក៏ជាអ្នកដែលចិត្តល្អជាមួយអ្នក? ឬក៏ជាអ្នកដែលតែងតែខ្វល់ពីអ្នក? ថ្ងៃនេះព្រះយេស៊ូវនឹងឆ្លើយសំណួរដែលទាក់ទងទៅនឹងបុរសសាសន៍សាម៉ារីចិត្តល្អម្នាក់!

៥. រឿងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ

ថ្ងៃមួយមានអ្នកប្រាជ្ញច្បាប់ម្នាក់ដែលជាជនជាតិយូដាបានសួរទៅព្រះយេស៊ូវថា តើត្រូវឲ្យគាត់ធ្វើដូចម្តេច ដើម្បីឲ្យបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចបាន។ ដូច្នេះព្រះយេស៊ូវក៏បានសួរគាត់ថា ក្នុងក្រឹត្យវិន័យ តើមានកត់ទុកយ៉ាងដូចម្តេច។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ **លូកា ១០:២៧** បានចែងថា “អ្នកនោះទូលថា «ឯងត្រូវស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃឯងឲ្យអស់អំពីចិត្ត អស់អំពីព្រលឹង អស់អំពីកំឡាំង ហើយអស់អំពីគំនិតឯងព្រមទាំងអ្នកជិតខាងដូចខ្លួនឯងដែរ»” នោះគឺជាចម្លើយដ៏ល្អ ដូច្នេះព្រះយេស៊ូវក៏បានប្រាប់ឲ្យគាត់ធ្វើតាមក្រឹត្យវិន័យនោះទៅ។

បន្ទាប់មកអ្នកប្រាជ្ញខាងច្បាប់នោះបានសួរថា “តើនរណាជាអ្នកជិតខាងរបស់ខ្ញុំ?” ដើម្បីឆ្លើយសំណួរនេះព្រះយេស៊ូវបាននិទានរឿងមួយ។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា មានមនុស្សម្នាក់កំពុងតែធ្វើដំណើរពីក្រុងយេរូសាឡិមចុះទៅឯក្រុងយេរីខូរ គឺមានចម្ងាយប្រហែល ២៧គីឡូម៉ែត។ នេះជាផ្លូវដ៏គ្រោះថ្នាក់មួយដែលសម្បូរទៅដោយចោរប្លន់ជាច្រើន ហើយបុរសម្នាក់នេះត្រូវបានគេវាយប្រហារប្លន់ហើយទុកឲ្យដេកស្លាប់នៅលើផ្លូវ។

បន្ទាប់មកគឺមានសង្ឃមួយអង្គ សង្ឃគឺដូចជាគ្រូគង្វាលអីចឹង ក៏បានដើរនៅលើផ្លូវជាមួយគ្នានោះ ពេលដែលគាត់បានឃើញបុរសម្នាក់កំពុងតែមានរបួសហើយដេកស្តូកស្តឹងនៅលើផ្លូវ។ ប៉ុន្តែគាត់មិនបានជួយអ្វីនោះទេ ហើយក៏ដើរចេញទៅ។ ពេលនោះមានជនជាតិលេវីម្នាក់ ដែលមិនមែនជាសង្ឃតែជាអ្នកជួយដល់សង្ឃដើរមកឃើញបុរសដែលដេកដូចស្លាប់។ តែគាត់ក៏ដើរចេញដោយមិនបានជួយគាត់សោះ!

នៅចុងបញ្ចប់បុរសដែលជាសាសន៍សាម៉ារីម្នាក់បានដើរឆ្លងកាត់ទីនោះ ហើយក៏បានឃើញបុរសដែលមានរបួសនិងដេកដួលនៅទីនោះ។ ពួកយូដាគឺមិនឲ្យតម្លៃដល់ពួកសាសន៍សាម៉ារីនោះទេ។ ប៉ុន្តែបុរសសាសន៍សាម៉ារីម្នាក់នេះមិនត្រឹមតែបានរុំរបួសរបស់បុរសនោះប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងបានយកគាត់ទៅផ្ទះសំណាក់មួយ ហើយចេញថ្លៃចំណាយទាំងអស់។ គាត់ថែមទាំងសន្យាថានឹងបង់ប្រាក់បន្ថែមលើថ្លៃផ្ទះសំណាក់ ដើម្បីមើលថែបុរសនេះទៀតផង!

ព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់រឿងនេះដើម្បីពន្យល់ថា អ្នកជិតខាងជាមនុស្សដែលបង្ហាញចិត្តអាណិតអាសូរដល់អ្នកឯទៀត។ ការអាណិតអាសូរគឺសំខាន់ចំពោះព្រះ ពីព្រោះព្រះមានចិត្តមេត្តា។ ពេលខ្លះយើងងាយភ្លេចធ្វើចិត្តសប្បុរសនិងមេត្តាចំពោះអ្នកដទៃ។ ប្រហែលជាយើងរវល់ឬប្រហែលជាយើងមិនខ្វល់ពីពួកគេ។ ប៉ុន្តែព្រះជាសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយទ្រង់ចង់ឲ្យយើងទាំងអស់គ្នាធ្វើជាអ្នកជិតខាងដ៏ល្អចំពោះមនុស្សជុំវិញយើង ដោយបង្ហាញចិត្តអាណិតអាសូរដល់ពួកគេដូចជាសាសន៍សាម៉ារីដ៏ល្អម្នាក់។

៦. សំនួរពិភាក្សា

១. តើមានរឿងអ្វីកើតឡើងចំពោះបុរសម្នាក់ដែលបានធ្វើដំណើរពីយេរូសាឡិមទៅយេរីខូរ?

ត្រូវចោរប្លន់ ហើយវាយទុកឲ្យដេកស្លាប់នៅតាមផ្លូវ

២. តើអ្នកគិតថាហេតុអ្វីបានជាសង្ឃ និងសាសន៍លេវីមិនជួយបុរសដែលមានរបួសនោះ?

ប្រហែលគេរវល់ ប្រហែលគេគិតថាគាត់ស្លាប់ហើយ ប្រហែលជាមិនចង់ប៉ះសាកសព ប្រហែលជាមិនខ្វល់

៣. តើអ្នកគិតថាសង្ឃនិងសាសន៍លេវីបានធ្វើរឿងដ៏ត្រឹមត្រូវដែរឬទេ? *ទេ! គឺយើងត្រូវតែជួយគ្រប់ពេល*

៤. តើនរណាខ្លះដែលអ្នកគួរបង្ហាញចិត្តអាណិតអាសូរចំពោះគេ? *គ្រួសារ មិត្តភក្តិ អ្នកជិតខាង។ល។*

៥. តើអ្នកអាចបង្ហាញចិត្តអាណិតអាសូរ និងសេចក្តីសប្បុរសដល់ពួកគេបានដោយរបៀបណា?

ទុកឲ្យកុមារជាអ្នកឆ្លើយ

៧. ល្បែងកំសាន្ត «កុំប៉ះដី»

១. ចែកកុមារជាពីរក្រុមស្មើរគ្នា។

២. ក្រុមនីមួយៗត្រូវជ្រើសរើសគ្នា៤នាក់មក។

៣. នៅពេលដែលគ្រូហៅលេខ នោះមានន័យថាមានជើងតែចំនួនប៉ុនណ្ណោះដែលអាចប៉ះដីបាន។ ឧទាហរណ៍៖ ប្រសិនបើគ្រូនិយាយថា ៤ នោះ មានន័យថាកុមារទាំង៤នាក់ ត្រូវលើកជើងឡើងម្ខាង ដើម្បីឲ្យមានជើងតែ៤ប៉ុនណ្ណោះប៉ះដី។ ប្រសិនបើគ្រូនិយាយថា ៣ នោះគឺមានតែ ជើង៣ប៉ុនណ្ណោះដែលអាចប៉ះដីបាន។

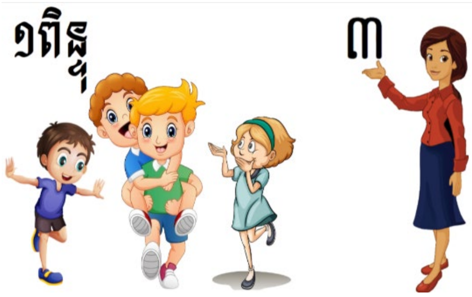

៤. ប្រសិនបើក្រុមណាមានជើងលើសឬខ្វះប៉ះដី នោះក្រុមគេនឹងចាញ់ល្បែងនេះ។ ក្រុមណាដែលអាចធ្វើបាននឹងទទួលបាន១ពិន្ទុ។

៥.បន្តលេងល្បែងនេះរហូតដល់កុមារទាំងអស់បានលេងគ្រប់ៗគ្នា។

៦.បន្ទាប់ពីលេងល្បែងនេះចប់សូមពន្យល់កុមារថា ពួកគេអាចបង្ហាញនូវសេចក្តីសប្បុរសទៅកាន់អ្នកដទៃនូវគ្រប់កាលៈទេសៈទាំងអស់នៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ។ ព្រះតែងតែបង្ហាញនូវសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ចំពោះពួកយើង ដូច្នេះយើងត្រូវបង្ហាញនូវសេចក្តីមេត្តាករុណា និងជួយដល់អ្នកដទៃផងដែរ។

៨. ខគម្ពីរចងចាំ ម៉ាថាយ ២២:៣៩

៩. ហត្ថកម្ម «ខ្ញុំស្រលាញ់អ្នកជិតខាងខ្ញុំ»

សម្ភារៈដែលត្រូវការ៖ ព្រីនក្រដាសហត្ថកម្ម កូល័រ កន្ត្រៃ ខ្មៅដៃ និងការបិត

១. ព្រីនក្រដាសហត្ថកម្មហើយឲ្យទៅកុមារគ្រប់ៗគ្នា។ ឲ្យកុមារផាត់ពណ៌និងតុបតែងវា។

២. ឲ្យកុមារផាត់ពណ៌ និងតុបតែវា។

៣.ឲ្យកុមារសរសេរសេចក្ដីសប្បុរសអ្វីមួយក៏បាន នៅក្នុងរូបបេះដូងនោះ

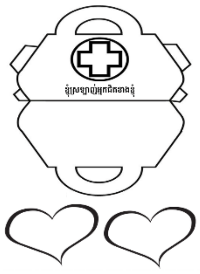

អំពីនរណាម្នាក់ក៏បានដែលគេចង់ប្រគល់បេះដូងនោះទៅឲ្យ។

៤. កាត់រូបបេះដូង និងរូបកាបូបនោះចេញមក។

៥. ប្រើកាវបិតផ្នែកចំហៀងកាបូបនោះទាំងសងខាង។

៦. ដាក់រូបបេះដូងចូលក្នុងកាបូបនោះ។

៧.ឲ្យកុមារប្រគល់វាទៅឲ្យកុមារណាម្នាក់ក៏បានដែលពួកគេចង់បង្ហាញការអាណិតអាសូរដល់កុមារម្នាក់នោះ។

១០. ចំរៀង *(រើសចំរៀងខាងលើ១បទហើយច្រៀងជាមួយសិស្ស)*

១១. អធិស្ឋាន *(សូមនាំកុមារអធិស្ឋានបិទ)*

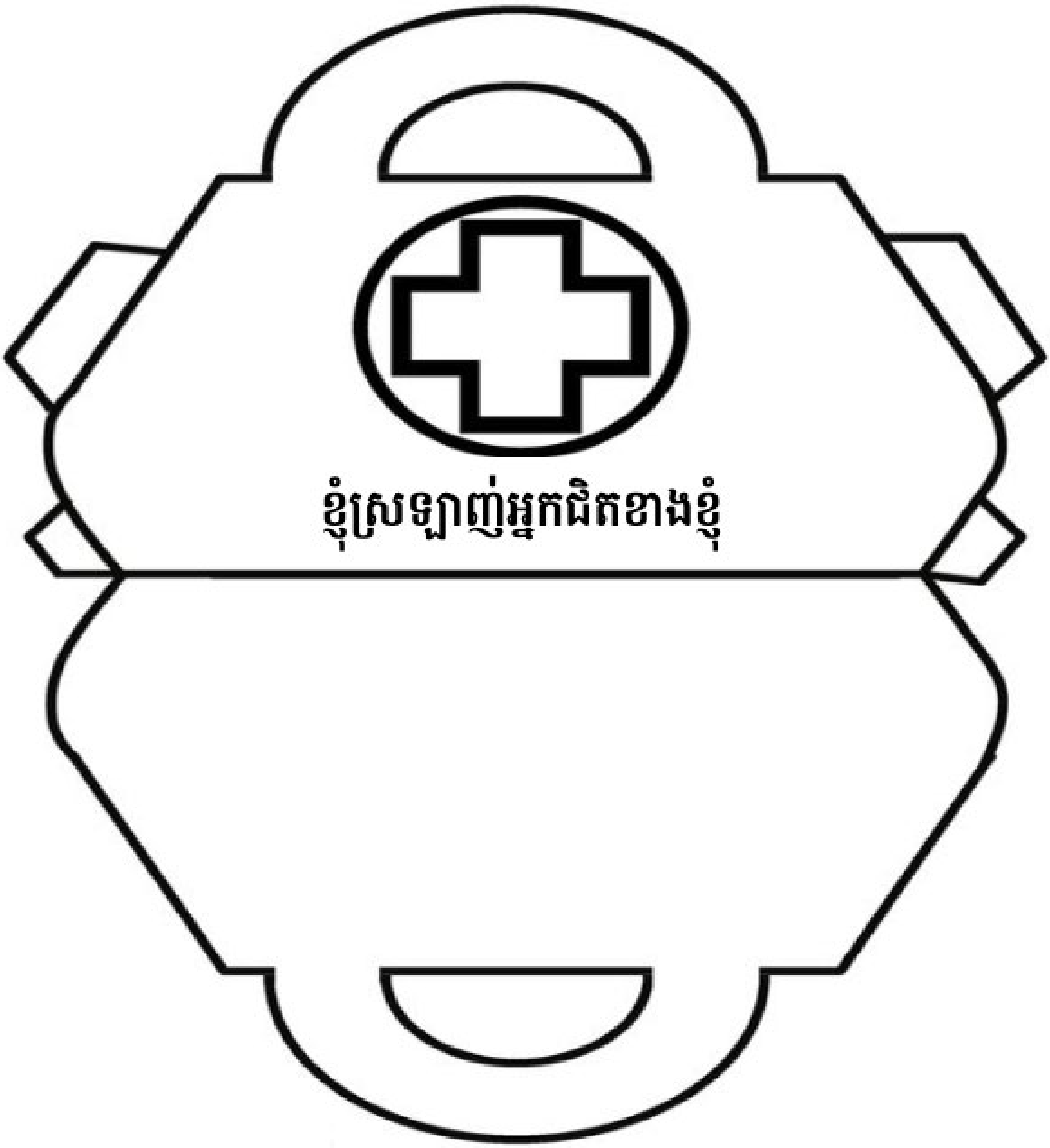
ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងខ្ញុំ